

"Balcony-mummet", Åmmandag jul 1900.

Mitt älskade gosses födelsedag! —

Jag behöfver inte skrifa mer många ord, du vet och känner allt hvad jag tänker härvidlag. Gud signe dig!

— Tack, du käraste gossen min, för den präktiga boken din! —

— Tack, för att hoppets färg du här, den färg som blifvit oss båda så kär! —

— Tack, för den kärlek du ger "Gulle-mor", du, minn Einars, mest älskade bror! — —

Elsas "dröm" om Lohengrin! —

Kära min gosse, jag tror du har smittat mig —

Nyss slog jag upp en sida i "hearten" för din räkning, med en innerligt varm önskan att "någon" ville gifva mig en svar; hör, och döm själf! —

sid 5. --- "Let us now turn etc. etc. till

sidas slut - - - - -

Ack, där lilla mammas behåfver nog
taga åt sig mycket mera än de,
af detta svar! - Jag blef dock
så glad däråfver, du skall få höra:
"Vi voro igår nime hos Carländers
på middagen alla, utom pappa, mamma
och - Linda, som stannade hemma
hos dem; under hela middagen och
förresten hela tiden vi voro där, hände
jag huru gränslöst svårt det börjar
blifva, att deltaga i sällskapslivet;
huru olidligt reutaf det ad, att nödges
sitta och höra på denna s. k. "in-
telligens-konversation" som förs af
en fru Stenhoff och konsorter; ja,
se nu inte, utan banna mig istället,
gassu min, ty det gjorde Linda
grundligt, när jag kom hem, kastade
mig ner i en stol bredvid henne,

lyckliga varels som sluppit från allt-
sammans, — och utropade: nej, nu är
det slut med detta slände, jag kau
inte vara med i sällskapet,
jag kau inte tjäna min sak på
dessa fält, tvärtom kännes det som
om jag skulle skada den, genom
de känslor af åckel som komma
åfver mig, när jag hör och ser all
denne flacka lefnadsåskådning, jag
behäfnas där ej, och hvarför då pins
i nödan?! — — — — —

Se så, nu ringe Jukostklockan, farväl,
på en stund, jag kommer snart
tillbaka till gassen min, men innan
jag går dit ner, vill jag bara säga
dig, än — inmerst: "inte mire är det
en röst som säger; "du har orätt Ålva,
och Lindsa har rätt!" — — — — —

Ja, nu sitter jag visserligen här hos
dij äro, men med det fridfulla legn
som rådde rundt omkring mig på morgon-
stunden, innan jag gick dit ner - ad
dit nu slut, mine i Olles rum, pratar
herrarne, så att jag hör hvare ord tillia,
och husjungfrun går omkring med botten
och damtrasor; jag kunde visserligen
uppskjuta sällskapandet med dij,
till dess vi fångs vara mera i fred,
men då kommer det att dröja så
länge, och jag vill att dessa rader
skola gå med dagens post; jag är
nämligen ganska säker på, att du
längtar mest till mycket efter minna
epistlar som jag längtar efter dina,
och det är inte så obetydligt det! -

Linor kom nu till mig ett öyeblik
i morgon, när jag just börjat skrifa
till dij, och sade: du qfömmar väl

inte bort, att det är Pekkas födelsedag
idag, och att vi skola telegraferas till
honom? (!) Som han var i djupaste
negligjé, försann han genast ögen
Nu ha vi träffats igen vid frukost-
bordet, och när det då diskuteras
mellan familjemedlemmarna huru
telegrammet skulle undertecknas,
afklippte Einar hela diskuteraudet
med orden: „det ska' stå från morsan
och brorsan - och ingenting annat!“
Eugio hade föreslagit: „från vice-man-
na och äfriga vännen på Fridhem“,
men det gällade inte Einar alls, han
tyckte att jag var Pekkas riktiga
mamma - och det tyckte jag med!
Emellertid har jag ännu framför från
min och din Einar-gosse de broder-
ligaste välönskningar på födelsedagen!
Han är nu ute på sina skidor, och

Farsen, min
hänne,
hänne gosse!
Eugio och
Marta
vare med oss!
Einar
och
Eugio
och
Marta
vare med oss!
Einar
och
Eugio
och
Marta
vare med oss!

— Mamma jag vill ju inte säga detta eftersom det blev "svårt" men jag skriver
— enligt lofte till dig, vill jag inte uppmana
honom att skriva till "äldre bror", utan
låta honom vara till lusten faller på
honom. — Har du haft en fridfull
och angenäm jul? — Hållna mina
ständiga tankar för ditt välbefinnande,
ditt bästa, haft någon som helst
verkkan, mamma?! — Jo, gissa
min, det måste de ha haft; en
moders varma böner och tankar följa
säkert "vägen", och jag är mera än
moder till, min kära, älskade gosse!

— — — — —

Det är ingen mer än Einar som vet att
jag skriver till dig idag; som jag
är viss om att snart ha ett brev från
dig, och Einar äfven väntar detta, så
skriver vi troligen både då till dig,
men detta födelsedags-brev vill jag vara
nog exakt att behålla för mig själv,
Einar och dig, vi tre stå tillsammans med min.

— Mamma jag inte fick säga detta eftersom det blev "sudd" när jag skrev
mer det. 2!

Farvæl, minn kærast,
hinn gættur!

Guð að hjáttu þess meðast
í all eynget! — Dín Guð-Mor!